

нижъ са Изнізвамъ са ил. дл. прохожу (о юдахъ): Години-тѣ са изнізватъ и отивать въ безкрайность. Л. Д. 1875 р. 4.

Изникъ ил. св. **Изниквамъ** **Изникнувамъ** ил. дл. 1) про-забну, прозабую: Изникало едно дѣрво Едно дѣрво дафиново, Колку вишно, толку лично. М. 177. Да ти никне низъ костите, Да ти никне росна трава. Низъ уста ти изникнела, Изникнела танка ела. В. 311. А и да изникне сѣмя-то у жилавъ земѣ, кореніе-то му не могътъ да ся разстелять и расширять. Л. Д. 1872 р. 242. 2) пробиваюсь (о волосахъ), прорѣзываюсь (о зубахъ): Задиаконватъ ония, на които начеватъ да имъ изникватъ бради челебийчета. Пс. 9—10 р. 33. Изниквать кѣтница на брой дванадесетъ дебели зѣби. Л. Д. 1872 р. 144. 3) появлюсь, появляюсь: Така можихъ да изникнѫтъ за малко времѧ въ онъ запустѣлый отнарѣжъ Врътопъ отъ ветхи и съборены коли бы сламени курницы една по еднѣ хубавы высоки и здравы кѣщи. Л. Д. 1869 р. 131. 4) возникну, возникаю: Голѣви недоразумѣния изникнха отъ страна на една партия въ София срѣщу Н. Пр. Г-ва Мелетия. Л. Д. 1876 р. 11.

Изнищъ ил. св. **Изнищвамъ** ил. дл. разшипываю, раздергиваю, распускаю ткань. Бол.

Изново нар. опять, снова: Коломбъ изново оправиль корабы-ты пакъ камъ западъ. Л. Д. 1873 р. 125. Зората захванала да са показва изново. З. 146.

Изноожъ ил. св. обнажу, выну изъ ножень (саблю): Па изножи тѣнка сабля Па си погна дели Дима. Д. 33, 26—27.

Износенъ пр. 1) выгодный: Пошъ Пръванъ доказа на свои-ты селяне, какво ще бѫде поб-износно и поб-полезно и за тѣхъ и за добытъка, ако да го не пасътъ, нъ да го хранять на яслѣ. Л. Д. 1869 р. 132. Не знае ли Той по-добрѣ отъ менъ износното ми и не ще ли ми направи попридобывното? Р. А. 77. 2) вывозной, виѣшнїй: Износната търговия на атиянете са е сжстояла отъ тѣхните собствени издѣлия. З. 92. **Износно** нар. выгодно.

Изнуриѣ ил. св. **Изнуриявамъ** ил. дл. изнурю, изнурую: Колцина учители—изнурили животъ безъ да смыслатъ на бѫдѫще-то за себе или за свои. Л. Д. 1872 р. 258. **Изнуреніе** с. с. изнуреніе, томность: Лице-то на Минерва немаше никакъ тѣзи мекошава хубость и туй страстно изнуреніе (*cette langueur passionnée*) кое-то бѣхъ съгледаль въ лицето и въ стоењето на Венера. Т. 60.

Изобиленъ пр. изобильный. **Изобиљие** с. с. изобиліе.

Изобилствувамъ **Изобилувамъ** ил. дл. изобилую: При томъ Ѣдѣть и разны овощия, отъ коихъ Бѣлгария изобилствува. Пк. 55.